

IO1 Zestaw materiałów do rozwijania podstawowych umiejętności

Plany sesji dla zasobów nt. opowiadania historii

Wprowadzenie

Celem Zestaw materiałów do rozwijania podstawowych umiejętności w projekcie Artistic Licence jest budowanie podstawowych umiejętności i kompetencji u zmarginalizowanych dorosłych i migrantów za pomocą różnych kreatywnych mediów, w tym sztuki teatralnej, muzyki i opowiadania historii. Plany sesji prezentują różne działania i metody wykorzystania technik opowiadania historii w celu zbadania alternatywnych strategii edukacyjnych dla zmarginalizowanych dorosłych i uczniów ze środowisk migracyjnych.

Opowiadanie historii jest odpowiednim środkiem do angażowania osób uczących się języków obcych i osób dorosłych o niskim poziomie umiejętności czytania, pisania i operowania nowym językiem. Artistic Licence tworzy innowacyjne ścieżki, dzięki którym osoby w niekorzystnej sytuacji bądź uczące się mogą angażować się w sensowne doświadczenia edukacyjne. Ćwiczenia wspierające uczniów mogą być rozwijane na wszystkich poziomach edukacji, aby poprawić ich umiejętności w zakresie komunikacji i prezentacji; a także, w niektórych przypadkach, rozwijać ich świadomość kulturową, tolerancję, pewność siebie i samoświadomość.

Tytuł	"W Rzymie jest ulica...	
Grupa docelowa	Dorośli, migranci i osoby uczące się języków obcych	
Czas trwania	10-20 minut, w zależności od wielkości grupy	
Rezultat nauki	Promuje pamięć wzrokową i rozwija umiejętności słuchowe uczniów.	
Poziom(-y)	Pamięć	
Cel	Potrzebne zasoby/ materiały	
Celem tego ćwiczenia jest rozwijanie umiejętności słuchania i pamięci wzrokowej uczniów poprzez przedstawienie im scenariusza, i		<ul style="list-style-type: none">• Pokój z krzesłami ułożonymi w półkolu.

poproszenie ich kolejno o własny wkład w daną scenę, tak aby stworzyć długą wspólną historię. To zadanie jest odpowiednie dla uczniów na wszystkich poziomach i o różnych zdolnościach i może być powtarzana za pomocą różnych scenariuszy, aby wielokrotnie pracować nad rozwijaniem pamięci wzrokowej uczniów.

Instrukcje dla prowadzącego

To zajęcie nazywa się "Jest ulica w Rzymie..." Celem tego ćwiczenia jest poproszenie wszystkich uczniów aby zapamiętali wszystkie pozycje, które zostały wymienione przez innych uczniów w grupie. Uczący się musi wymienić dokładnie to samo, co wymienili członkowie jego grupy, a następnie dodać swój własny wkład do tej historii. Aby wykonać to ćwiczenie:

- Prowadzący zaczyna od wyjaśnienia uczniom, że jako grupa mają zamiar opisać znajomym zdjęcie ulicy w Rzymie.
- Następnie każdy uczeń otrzymuje informację, że będzie musiał zacząć zdanie od: "w Rzymie jest ulica, a na tej ulicy jest..."
- Kiedy scena przechodzi do kolejnych uczniów, muszą oni zacząć od tego, że "w Rzymie jest ulica, a na tej ulicy jest..." i wymienić wszystkie przedmioty - samochody, sklepy, drzewa, budynki, znaki, ludzi - które zostały wymienione przez poprzedniego ucznia (uczniów), przed dodaniem własnego elementu do obrazu.
- Na przykład:
 - "W Rzymie jest ulica, a na tej ulicy jest..."
 - Uczestnik 1: rząd domów po prawej stronie chodnika.
 - Uczestnik 2: rząd domów po prawej stronie chodnika i duże drzewo na zewnątrz drugiego domu.
 - Uczestnik 3: rząd domów po prawej stronie chodnika, duże drzewo na zewnątrz drugiego domu i czerwony samochód zaparkowany po lewej stronie chodnika.
 - Uczestnik 4: rząd domów po prawej stronie chodnika, duże drzewo na zewnątrz drugiego domu, czerwony samochód zaparkowany po lewej stronie chodnika i biały kot siedzący na masce samochodu.
- W zależności od liczebności grupy, prowadzący może zdecydować się na kontynuację ćwiczenia tak, aby móc obejść grupę 2 lub 3 razy, co prowadzi do powstania do 20 elementów na zdjęciu.

- Jeśli prowadzący postanowi powtórzyć ćwiczenie z różnymi rundami i zbudować bardziej skomplikowane obrazki, może wybrać, czy chce, by uczniowie zapamiętali tylko wszystkie elementy na obrazku, czy też wolą, by wszystkie elementy były powtórzone w kolejności, w jakiej zostały wymienione jako pierwsze.

Alternatywy ćwiczenia

1. Jako odmianę tego działania, prowadzący może wybrać wprowadzenie innego scenariusza, w oparciu o skład grupy i cel sesji.
 - Na przykład, jako ćwiczenie z osobami szukającymi pracy, prowadzący może zdecydować się na wprowadzenie scenariusza "Idę na rozmowę kwalifikacyjną i muszę się przygotować do...";
 - Alternatywnie, jeśli prowadzący stara się rozwijać codzienne słownictwo osób uczących się języków obcych, może zdecydować się na ustawienie scenariusza jako: "Wchodzę na mój lokalny rynek/sklep i widzę...".

Tytuł	Opowiadanie historii pomocne przy nauce języków obcych	
Grupa docelowa	Dorośli, migranci i osoby uczące się języków obcych	
Czas trwania pomocy	20-30 minut	
Rezultat nauki	Budowanie zdań i opowieści z prostych słów	
Poziom(-y)	Pamięć i Tworzenie	
Cel	Potrzebne zasoby/materiały	
To krótkie opowiadanie historii może pomóc uczącym się drugiego języka w tworzeniu zdań z prostych słów i budowaniu historii przy wsparciu wszystkich członków grupy. To ćwiczenie dobrze sprawdza się w przypadku osób uczących się języków obcych, ponieważ pomaga im nauczyć się nowych słów w zabawny i angażujący sposób, przy wsparciu reszty grupy. Ćwiczenie to zazwyczaj	<ul style="list-style-type: none"> • Pokój z krzesłami ułożonymi w kółko, tak aby uczniowie i prowadzący mogli słyszeć i widzieć siebie nawzajem. • Flipchart z markerami dla prowadzącego • Długopisy i notatniki dla uczących się. 	

najlepiej sprawdza się jako ćwiczenie łamiące lody z grupą uczących się języków obcych.

Instrukcje dla prowadzącego

Nazwa tej ćwiczenia to "Budowanie prostych zdań". Aby wykonać to ćwiczenie:

- Prowadzący może poprosić wszystkich uczniów, aby stanęli lub usiedli w kręgu.
- Następnie każdy uczeń jest proszony o podanie litery alfabetu, zaczynając od prowadzącego.
- W drugiej rundzie uczniowie są proszeni o zastąpienie swojej litery słowem, które zaczyna się od tej pierwszej litery - tak na przykład "a" staje się "ananasem"; "b" staje się "basenem" itp. Gdy uczący się mówi do grupy słowo, którego inni nie rozumieją, zachęca się prowadzącego, by wyjaśnił uczestnikom to słowo i poprosił o podanie przykładów, jak można go użyć w zdaniu.
- W trzeciej rundzie tego ćwiczenia każdy uczestnik jest zachęcany do zbudowania zdania wokół słowa, które wybrał w drugiej rundzie - tak na przykład, "ananas" staje się "kupiłem ananasa w sklepie"; "basen" staje się "wczoraj pływałam w basenie", itp.
- W czwartej i ostatniej rundzie tego ćwiczenia uczestnicy są zachęcani do wspólnej pracy w grupie, aby zbudować historię. W tej rundzie prowadzący zaczyna od jednego zdania, a każdy jest proszony o dodanie jednego zdania do historii. Jediną zasadą jest to, że ich zdanie musi zawierać słowo, które podzielili w drugiej rundzie; oraz że ich zdanie jest połączone ze zdaniem poprzednich uczniów poprzez zastosowanie przejść takich jak "i", "ale", "tak", "wtedy", "kiedy" itp.
- Jako ostatnią część ćwiczenia, prowadzący może napisać pełną historię na flipcharcie lub tablicy i poprosić uczestników o przepisanie jej do notatek, aby mogli powtórzyć sobie sposób konstruowania zdań przy użyciu prostych słów poza sesją.

Alternatywy ćwiczenia

1. Jako wariację tego ćwiczenia, uczniowie mogą użyć słowa z rundy drugiej, aby podzielić się z grupą wierszem piosenki z tym słowem. Następnie grupa może dobrze się bawić, łącząc ze sobą poszczególne wiersze piosenek i śpiewając całą piosenkę - złożoną z wierszy różnych piosenek - pod koniec ćwiczenia. Ponieważ uczniowie muszą zapamiętać wiersze wszystkich

różnych piosenek, by wspólnie je zaśpiewać, może to również poprawić ich pamięć i umiejętności słuchania.

Tytuł	Wykorzystanie obiektów jako źródła inspiracji do opowiadania historii	
Grupa docelowa	Dorośli, migranci i osoby uczące się języków obcych	
Czas trwania	30-40 minut	
Rezultat nauki	Stymulowanie pamięci emocjonalnej; Budowanie pewności siebie do publicznych występów i wykorzystanie wyobraźni.	
Poziom(-y)	Ocena i tworzenie	
Cel	Potrzebne zasoby/materiały	
Celem tego ćwiczenia jest zachęcenie osób dorosłych, migrantów i uczących się języków do poprawy ich umiejętności komunikacji werbalnej oraz słuchania, a także do rozwijania poczucia samoświadomości i pewności siebie poprzez wykorzystanie różnych przedmiotów jako źródła inspiracji do opowieści. Działanie to może również stymulować pamięć emocjonalną i wyobraźnię uczniów za pomocą opowiadania historii.	<ul style="list-style-type: none"> • Pokój z krzesłami ułożonymi w półkolu. • Różne małe przedmioty, o różnych rozmiarach, teksturach, itp. • Torba lub koszyk do umieszczenia wszystkich przedmiotów na środku półkola. 	
Instrukcje dla prowadzącego		
<p>Ćwiczenie to nazywane jest "Ćwiczeniem obiektowym". Aby wykonać to ćwiczenie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Prowadzący prosi wszystkich uczniów, by usiedli z krzesłami w półkolu, zwróceniem twarzą do prowadzącego. • Prowadzący prosi uczniów jeden po drugim, by zajęli swoje miejsce i usiedli naprzeciwko innych członków grupy. • Następnie wolontariusz kładzie rękę za plecami, a prowadzący zabiera przedmiot z torby w środku grupy i nie pokazując ani wolontariuszowi, ani innym uczestnikom, prowadzący wkłada przedmiot w rękę wolontariusza. 		

- Na podstawie samego dotyku wolontariusz jest proszony o opowiedzenie historii wspomnień, które przedmiot wywołuje, a pozostali uczniowie muszą jej wysłuchać i spróbować odgadnąć, co to za przedmiot.
- Następnie ćwiczenie jest powtarzane do momentu, gdy wszyscy będą mieli możliwość uczestniczenia w nim.

Alternatywy ćwiczenia

1. Jako odmianę tego ćwiczenia, jeśli grupa spotyka się razem na kilku sesjach, prowadzący może poprosić uczniów o przyniesienie na kolejną sesję małych przedmiotów, które są dla nich ważne, oraz o przygotowanie opowieści o wybranym przez nich przedmiocie, szczegółowo opisując, jakie wspomnienia przywołuje on dla nich i dlaczego jest dla nich ważny.
2. Jako kolejną odmianę tego ćwiczenia, prowadzący może zaproponować, by wolontariusz miał zasłonięte oczy, a przedmioty mogły być zastąpione przez żywność lub przedmioty o wyraźnym zapachu. To ćwiczenie może najlepiej sprawdzać się w celu rozwinięcia ich umiejętności językowych, pobudzenia pamięci emocjonalnej i poprawy umiejętności prezentacji ustnej.

Tytuł	Dzielenie się osobistymi historiami w celu zwiększenia świadomości międzykulturowej	
Grupa docelowa	Dorośli i migranci uczący się	
Czas trwania	20-30 minut	
Rezultaty nauki	Praca nad mową bezpośrednią i pośrednią	
Poziom(-y)	Stosowanie i analiza	
Cel	Potrzebne zasoby/materiały	
To ćwiczenie może być przydatne do dalszej poprawy umiejętności językowych uczestników. Ćwiczenie to wymaga podzielenia się krótką historią o sobie i jest skutecznym działaniem na rzecz rozwoju bezpośrednich i pośrednich umiejętności językowych w języku, który nie jest ich językiem	<ul style="list-style-type: none"> • Pokój z krzesłami ułożonymi w półkolu. 	

ojczystym. To ćwiczenie może poprawić samoświadomość, wiarę w siebie i umiejętności komunikacyjne uczniów, w tym ich umiejętności niewerbalne i słuchowe.

Instrukcje dla prowadzącego

To ćwiczenie jest nazywane: "Po raz pierwszy". Aby wykonać tę czynność:

- Uczniowie powinni usiąść w półkolu, aby byli otwarci i otwarci na opowiadane historie.
- Prowadzący zaczyna od opowiedzenia historii o tym, jak zrobili coś za pierwszym razem. Może to być wszystko, począwszy od pierwszego wyjazdu na plażę, a skończywszy na pierwszej samodzielnej jeździe samochodem.
- Następnie prowadzący dzieli grupę uczniów na pary i zaprasza każdą z nich, aby na zmianę opowiadały sobie nawzajem historię, kiedy zrobili coś po raz pierwszy. Może to być coś, co zrobili na początku w kraju goszczącym, lub wcześniejsze wspomnienie z dzieciństwa.
- Po 10-15 minutach prowadzący ponownie gromadzi całą grupę i zaprasza wolontariuszy, by się zgłosili i podzielili się historiami swoich pierwszych działań. Jeśli grupa jest bardziej zaznajomiona ze sobą, może zdecydować, czy opowie swoją własną historię, czy też historię swojego partnera.
- Następnie prowadzący może poprowadzić krótką sesję oceny sesji z grupą, aby ocenić, jak czuli się w roli opowiadacza, słuchacza i prezentera.

Działania uzupełniające

Jako działanie uzupełniające, prowadzący może wprowadzić ćwiczenie "Streszczenie historii". Celem tego działania jest wsparcie osób uczących się języka w identyfikacji istotnych i dodatkowych części historii; poprzez zachęcanie ich do jej rozwikłania, dowiedzenia się, o czym naprawdę jest ta historia i dotarcia do jej prawdziwego serca poprzez zredukowanie jej treści do głównego przesłania.

Aby wykonać tę czynność:

- Prowadzący zaczyna od powtórzenia historii, którą podzielił się na temat "Po raz pierwszy", kiedy coś zrobili. Historia powinna być tym razem dłuższa, tak aby miała co najmniej 10-15 zdań i można ją było przygotować. Korzystając z historii prowadzącego unieważnia ona wszelkie negatywne skutki, jakie "zredukowanie historii" może mieć dla uczniów, którzy dzielili się osobistą pamięcią lub historią z przeszłości.

- Kiedy prowadzący kończy opowiadanie, prosi uczniów, by pracowali razem w mniejszych grupach po 2 lub 3 osoby, w zależności od liczebności grupy, by zredukować historię, którą właśnie usłyszeli:
 - 7 zdań, a następnie
 - 3 zdania
- Następnie prowadzący prosi wszystkich uczniów o samodzielną pracę i zredukowanie historii do jednego zdania.
- Następnie prowadzący prosi wszystkich uczniów, aby podzielili się z grupą swoimi historiami dotyczącymi jednego zdania.
- Kiedy wszyscy uczniowie podzielą się swoimi zdaniami, prowadzący może poprowadzić dyskusję grupową na temat różnic i podobieństw między "historiami w jednym zdaniu" podzielonymi przez uczniów oraz na temat tego, jak ludzie mogą różnie postrzegać tę samą historię.

Tytuł	Podkreślanie pozytywów i negatywów w mojej przeszłości	
Grupa docelowa	Zmarginalizowane dorosłe osoby uczące się i poszukujące pracy	
Czas trwania	20-30 minut	
Rezultat nauki	Budowanie pewności siebie i samoświadomości	
Poziom(-y)	Stosowanie i analiza	
Cel	Potrzebne zasoby/materiały	
Celem tego ćwiczenia jest budowanie umiejętności prezentacji ustnej marginalizowanych dorosłych uczniów i osób poszukujących pracy. Ćwiczenie to pomaga również uczniom w dokonaniu samooceny własnego życia i ujawnieniu osobistych cech i doświadczeń każdego z członków grupy.	<ul style="list-style-type: none"> • Pokój z krzesłami ułożonymi w półkolu. • Puste kartki dla każdego uczestnika. • Tablica lub flipchart i markery dla prowadzącego. • Długopisy i notatniki dla uczących się. 	
Instrukcje dla prowadzącego		
To ćwiczenie nazywane jest "Trzy plusy, trzy minusy". Aby je wykonać:		

- Prowadzący zaczyna prosić uczniów o pracę w mniejszych grupach po 3 lub 4 osoby.
- Następnie prowadzący daje uczniom kawałki pustej kartki i długopis.
- Uczniowie są następnie proszeni o omówienie pozytywnych i negatywnych cech osobowych, atrybutów i doświadczeń z przeszłości, które mieli.
- Uczniowie są proszeni o zapisanie trzech pozytywnych cech, atrybutów itp. oraz trzech negatywnych po obu stronach kartki.
- Uczniowie omawiają następnie w swoich grupach, jak najlepiej zaprezentować swoje pozytywne cechy, właściwości itp. potencjalnym pracodawcom, pracownikom socjalnym lub wspierającym, itp. oraz jak ominąć lub zmniejszyć wpływ negatywów na ich relacje z tymi osobami.
- Pracując w swoich grupach, uczniowie są następnie proszeni o przedstawienie swoich trzech plusów i trzech minusów innym członkom grupy.
- Prowadzący może moderować sesję, przechodząc od grupy do grupy.
- Uczniowie powinni zostać poinstruowani, aby byli pomocni w swojej grupie, gdy jeden z rówieśników prezentuje swoje plusy i minusy.
- Po tym, jak każdy z uczniów przedstawi grupie swoje plusy i minusy, inni uczniowie w grupie są zachęceni do udzielania konstruktywnych informacji zwrotnych na temat swojej prezentacji indywidualnemu uczniowi. Dzięki tym informacjom oraz wskazówkom, jak lepiej się zaprezentować, uczniowie powinni uzyskać informacje zwrotne na temat wykorzystania głosu, wysokości i tonu, mowy ciała oraz ogólnych umiejętności prezentacji.

Ćwiczenia uzupełniające

W ramach krótkiego działania uzupełniającego prowadzący może przedstawić pozytywne i negatywne strony dobrej komunikacji niewerbalnej, wprowadzając tę krótką aktywność do grupy. W celu realizacji tego działania:

- Prowadzący może podzielić każdą małą grupę na tylko kilka osób.
- Prowadzący prosi uczniów o powtórzenie krótkiej prezentacji ich pozytywnych i negatywnych cech wobec partnera.
- Kiedy uczący się prezentuje swoje pozytywne atrybuty, jego partner powinien unikać kontaktu wzrokowego, zatrząsania się w fotelu, fidżety, wiercić się i wyglądać na znudzonego, kiedy uczący się mówi.
- Kiedy uczący się prezentuje swoje negatywne cechy, jego partner powinien usiąść nieruchomo, nawiązać kontakt wzrokowy, być uważny i ćwiczyć aktywne słuchanie.
- Następnie para powinna się zamienić i powtórzyć czynność.

- Gdy wszyscy uczniowie będą mieli okazję odegrać rolę prowadzącego i słuchacza, prowadzący może zebrać informacje zwrotne od całej grupy na temat znaczenia komunikacji niewerbalnej, pytając ich, jak się czuli, gdy ich partner wyglądał na bezinteresownego i nie angażował się w działania.
- Prowadzący może zakończyć sesję pisząc na flipcharcie niektóre z kluczowych cech dobrej komunikacji niewerbalnej i zachęcając uczniów do robienia notatek na przyszłość.

Tytuł	Udowodnij swoje wartości	
Grupa docelowa	Marginalizowane dorosłe osoby uczące się i poszukujące pracy	
Czas trwania	60 do 120 minut w zależności od wielkości grupy - 5 minut na ucznia i 3 minuty na informację zwrotną od grupy	
Rezultat nauki	Budowanie zaufania do występów publicznych	
Poziom(-y)	Zrozumienie i stosowanie	
Cel	Potrzebne zasoby/materiały	
Celem tego działania jest wykorzystanie opowiadania historii w celu przygotowania zmarginalizowanych osób dorosłych i osób poszukujących pracy do rozmów kwalifikacyjnych. Poprzez to krótkie ćwiczenie polegające na odgrywaniu ról, prowadzący stara się poprawić komunikację niewerbalną, mowę ciała, umiejętności prezentacyjne i słownictwo uczniów, tak by używali odpowiednich słów i zwrotów w scenariuszu, w którym grają - rozmowie o pracę.	<ul style="list-style-type: none"> • Pokój z krzesłami ułożonymi w półkolu. • Dwa krzesła z przodu sali - jedno dla prowadzącego i jedno dla uczestnika. • Inne dostępne materiały, takie jak szklanka wody, stół, długopisy, papier, itp. mogą być wykorzystane w scenariuszu odgrywania ról. • Tablica lub flipchart i markery dla prowadzącego. • Długopisy i notatniki dla uczących się. 	
Instrukcje dla prowadzącego		
To ćwiczenie nazywa się "Udowodnij swoje wartości". Aby wykonać tę czynność:		

- Prowadzący zaczyna pytać o wolontariusza, który dołączy do nich na przodzie sali, wyjaśniając, że wszyscy uczniowie będą mieli swoją kolej w tym miejscu przez cały czas trwania zajęć.
- Siedząc na przodzie grupy, symulowana jest rozmowa kwalifikacyjna do pracy - indywidualny uczeń może wybrać pracę, do której jest przesłuchiwany.
- Kiedy uczący się dzieli się pracą, w ramach której odbywa się rozmowa kwalifikacyjna, prowadzący prosi go o przedstawienie swoich umiejętności, wartości i zdolność do pracy w formie narracji lub osobistej opowieści. Formę opowieści można pozostawić uczącemu się, można ją opowiedzieć jak bajkę: "Dawno temu, w dalekiej, dalekiej krainie..." lub też można ją opowiedzieć jako rzeczywistą relację z czegoś osobistego, co się z nimi stało. Celem opowieści jest przekonanie "prowadzącego rozmowę kwalifikacyjną", że uczący się jest właściwą osobą do tej pracy; podkreślenie jego osobistych wartości i cech, które są istotne dla tego stanowiska.
- Po tym, jak każdy rozmówca opowiada swoją historię, prowadzący prowadzi krótką sesję informacyjną z pozostałymi członkami grupy na temat następujących kwestii:
 - W jaki sposób opowieść prezentowała ich charakter i wartości;
 - Jak ta historia pomogła rozmówcy;
 - Tam, gdzie użyte słowa i zwroty są odpowiednie;
 - To, co zostało powiedziane przez mowę ciała;
 - Jaką poprawę można by wprowadzić do tej historii.
- Grupa ma 2 minuty na przekazanie tej informacji zwrotnej osobie uczącej się.
- Po tych 2 minutach uczeń otrzymuje 1 minutę na odpowiedź i stwierdzenie, jak jego zdaniem ćwiczenie pomogło mu zrozumieć jego wartości i zaprezentować się na rozmowie kwalifikacyjnej.

Ćwiczenia uzupełniające

W ramach krótkiego działania uzupełniającego prowadzący może przedstawić grupie, że często można wykorzystać negatywne doświadczenia lub historię z przeszłości i przekształcić ją w historię sukcesu - i że często może to być również przydatne w sytuacji rozmowy kwalifikacyjnej. Aby wykonać to ćwiczenie:

- Prowadzący może podzielić każdą małą grupę na tylko kilka osób.
- Prowadzący rozpoczyna od zademonstrowania historii z ich przeszłości - opowiedzianej najpierw jako historia negatywna, a następnie powtórzonej innym językiem jako historia sukcesu.
- Może to być na przykład zwolnienie z pracy - ale wtedy można by to przekształcić w sukces, gdyby był to punkt zwrotny, który skłoniłby

prowadzącego do odkrycia swojej prawdziwej pasji w życiu i rozwinięcia z niej kariery.

- Pracując w swoich parach, uczniowie z kolei opowiadają najpierw negatywną historię z przeszłości, a następnie przeformułują ją na historię sukcesu.
- Kiedy wszyscy uczniowie będą mieli okazję podzielić się swoimi historiami, prowadzący ponownie zgromadzi całą grupę i poprowadzi sesję informacyjną dla całej grupy z uczniami na temat tego, w jaki sposób znaleźli to ćwiczenie i czy uważają, że będzie ono dla nich pomocne w przyszłości.